

tigere, hverken i den ene eller i den anden Retning. Efter Udvalgets Forslag vil det nævnte Blad komme til at give 40⁵/₁₈ pCt., medens Prisen nu, som de Herre vide, er 20 pCt., og Udvalgets Forslag vil dog altsaa lade Bladet slippe med en dobbelt saa stor Afgift som for Tiden. Efter mit Forslag vil det blive 26⁷/₁₈ pCt., altsaa et lille Paalæg, men da Regjeringen kræver en noget større Betaling for Uleiligheden med Bladenes Besørgelse, kan jeg gaae ind paa et saadant lille lempeligt Tillæg. De ærede Medlemmer ville heraf see, at det virkelig ikke er Smaating, hvorom Talen dreier sig. Det har forundret mig, at det høitærede Udvalg, der har været nedfat i denne Sag, og om hvis Folkelighed jeg ikke kan nære den ringeste Tvivl, ikke har havt Die for, at man her vil indføre Postafgifter, der i høi Grad ville hemme Læsningen af Blade, og vi indrømme dog Alle, at Bladlæsningen ogsaa er en Væstestang i Folkeoplysningens Tjeneste. Jeg kan kun forstaae Udvalgets Stilling, naar det har ladet sig lede af den Tanke, som vel ikke træder frem i Betænkningen, og vel heller ikke i den høitærede Ordførers Udtalelser, ihvorvel den maaskee kunde skimtes igjennem Valget af hans Exempler paa, hvilken heldig Indskyldelse Udvalgets Vædringsforslag vilde have, nemlig den Tanke, at man i Grunden søger at affpærre den kjøbenhavnske Presse, og navnlig den billige kjøbenhavnske Dagspresse, fra Provindserne. Det er den eneste Tanke, som gaar derigjennem, hvis der overhovedet gaar nogen Tanke derigjennem, og hvis det Hele ikke er taget paa Slump; thi da skal det vorde tilgivet. Jeg vil dog imidlertid henstille, om det er rigtigt paa een Gang, pludselig og brat at forøge Udgifterne i en saa forbausende Grad, som her er Tilfældet. Det kan gjerne være, at den høitærede Regjering og særlig den høitærede Finansminister i Grunden har havt til Hensigt paa denne Maade at indføre en Slags Censur, som ikke tilstedes ad anden Veie i vor Lovgivning paa Grund af Grundlovens Forbud derimod. Man vil maaskee have os ind paa, at vi kun skulle læse Ugeblade, Hverandens- og Hvertrediedags-Blade, for at vedkommende Bladskriver kan faae Leilighed til mere findig

at yttre sig om Sagerne her i Danmark. Man kunde vel synes, at dette er et mærkeligt Resultat at komme til, naar man har læst Ugebladene og Hverandendags-Bladene, som just ikke udmærke sig ved Sindighed. Det forekommer mig dog — alvorlig talt — under alle Omstændigheder, at det vilde virke skadeligt, om man skulde blive nødt til, at man, naar man skulde kunne staae sig ved at udgive et Blad i Kjøbenhavn, kun maatte lade det udgaae hver anden eller hver tredie Dag, idet man ikke kunde lade det udkomme oftere paa Grund af de uhyre Postafgifter. Hvad særlig Landbefolkningen angaaer, vil den derved komme til at savne Leilighed til at følge med og ikke kunne være dagfremme med Begivenhederne. Jeg hørte til min Forbauselse, at den ærede Ordfører sagde, at det egentlig ikke var afgjort, at den fattige Befolkning holdt billige Blade, men jeg troer dog efter min Erfaring, at man vil give mig Ret i, at de kostbare kjøbenhavnske Blade som „Dagbladet“, „Fædrelandet“ og „Berlingske Tidende“ ere saare lidet udbredte mellem Fattigfolk. Nei, de udbredte Blade ere netop de prisbillige Blade, og det er da ogsaa aldeles naturligt. Jeg skulde derfor tillade mig at lægge et godt Ord ind for de Forslag, jeg har stillet; men da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilse) under Nr. 10 har stillet saavel et principalt som et subsidiairt Forslag, der væsentlig gaar ud paa det Samme, som jeg vil opnaae ved mit Forslag under Nr. 11 a, skal jeg, idet jeg slutter, tillade mig at tage dette Forslag tilbage, idet jeg stoler paa, at de, som ellers vilde give dette Forslag deres Stemme, det vil sige, lade Alt blive ved den nuværende Tilstand, ville kaste al den Smule Velvillie, de kunne have for det, overpaa det Forslag, som jeg nævuede, af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds.

Da Ingen optog det saaledes frafaldne Forslag under Nr. 11 a, var det bortfaldet.

L. C. Larsen: De Forslag, som jeg har stillet til §§ 12 og 13, gaar alle ud paa med Hensyn til Frankeringsvangen at